

OVEN – READY CHAOS

(на български)

Фил Хайн

Тази книга е посветена на:

Зъбите на Хидрата: Където и да паднат, всичко може да поникне от тях.

Специални благодарност на:

Чарли Брюстър, Дейв Лии, Ханибал Канибалът, Иън Ред, Кели Стендиш, МК Медуза, Принс Пранс, Фратер Забележими.

Книгата е оригинално публикувана от „Кейъс Интернешънъл” с ограничено издание до 300 копия. Последна редакция 1997 година. Някои от главите са подобни на *Сгъстен Хаос*. Прегледайте забележката по превода на края, преди да прочетете книгата!

Съдържание:

1. Какво е Магия?

2. Какво е Хаос Магия?

3. Принципи на Хаос Магията

4. Безкрайно Разнообразие, Безкрайни Комбинации

5. Всички Почести, Дискордия!

6. Дискордианския Отварящ Ритуал

7. Спирална Пентаграма

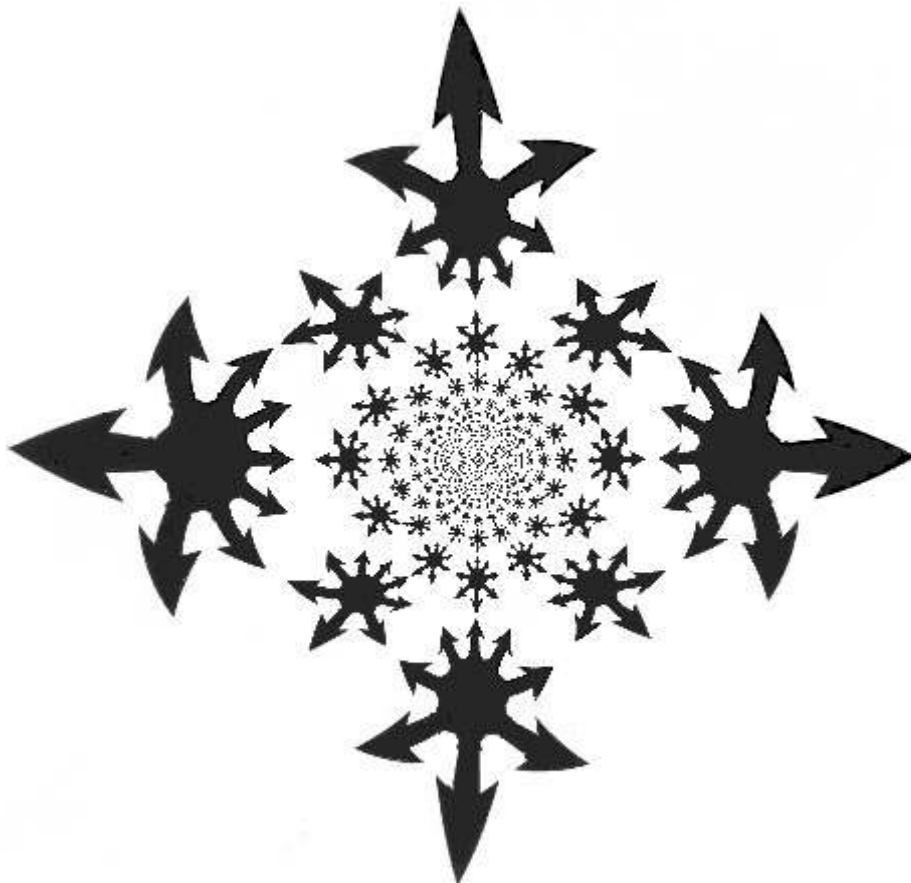
8. Сигил Магия

9. Вяра – Ключ към Магията

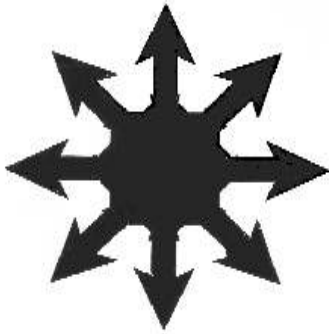
10. Основни Упражнения

11. Заключение

Х А О С

*Нищо Вярно,
Всичко Позволено.*

Какво е Магия?

Какво е магия? Няколко дефиниции изплуват в съзнанието ми, но никоя от тях не описва думата „магия“ напълно. Светът е магичен: може и да си добием представа за това, ако изкачим планина и погледнем надолу към разкрилия ни се пейзаж, или в един от „онези дни“, когато всичко се е развило така, както сме поискали. Магията е вратата, през която поемаме към неизвестното.

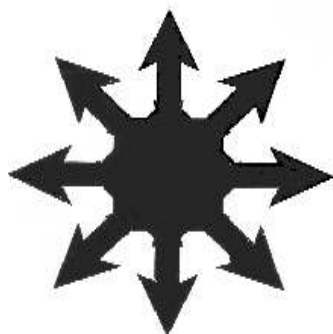
Живеем в свят, където привидно основната идея за съществуване прегръща системи на социален и индивидуален контрол, който постоянно ни натяква лъжата, че сами сме безпомощни и безсилни, за да внесем каквото и да било промяна. Но магията е промяна. Промяна на обстоятелствата, съгласувано с борбата ви за живот и развитието на смисъл в съществуването на индивида; да внесете промяна около вас, ако изберете; да осъзнаете, че не сме никакви безнадеждната бръмка от общата верига в някаква, подобна на часовников механизъм вселена. Всяко действие на индивидуално/групово освобождение е магическо. Магията ни води до веселие и възторг, до прозрение и разбиране, до промяна на нас самите и на света, в който живеем. Чрез магията може да изучим възможностите на свободата.

Това достатъчно лесно ли е? Не, магията е претрупана от термини, тънеща от термини, което отдалечава непосветените и служи на тези, които жадуват за „научен“ жаргон, чрез който да обобщят начинанията си в нещо себестойно и пренадуто. Абстрактните спиритуални светове са били създадени в среда, където се помещава врявоподобна лево- конструкция на „вътрешните плоскости“, спиритуална йерархия и „окултни истини“, които ни карат да забравим магическия свят около нас. Потайното е пренебрегнато. Ровим из мъртви езици и гробници за „тайно познание“, не обръщайки внимание на потайността на живота около нас. Затова забравете всичко, което сте прочели за спиритуално просветление, достигането на 99° *mag* и всичко останало. Магията е невероятно лесна. Какво може да ви предложи?

1. Имам в предвид, да се освободите от сегашния си начин на мислене и ограниченията, с които живеете и които определят лимита на това, което можете да станете.
2. Начини, чрез които да изучите живота си, да разберете и промените поведението си, да премахнете емоционални и мисловни образци, които спират развитието ви.
3. Увеличаване на увереността ви и личната ви харизма.
4. Разширяване на разбиранията ви на това какво е възможно.
5. Развитието на лични способности, умения и възприятие – колкото повече виждаме света, толкова повече оценяваме живота.
6. Да се ЗАБАВЛЯВАТЕ. Би трябвало да се наслаждавате на магията.

7. Да внасяте промяна, съгласувана с волята ви.

Магията може да направи всичко това, та дори и много повече. Това е начин на живот, който започва от основните нужди – какво ми е нужно, за да живея? – как искам да живея? – кой искам да бъда? – и после дава комплект от представи как да постигнете всичко това. Хаос Магията е един от многото начини за „магия”, а тази книга е кратка интродукция за Хаотисткия Подход.

Какво е Хаос Магия?

Какво е „Хаос Магия”? Добър въпрос. Откакто доби популярност сред магическата общност през края на 70-те, се създаде огромен дебат на тема магия, „какво е и какво не е” и „кой го прави правилно” – изглежда такива въпроси са любими на окултистите. Би трябвало да спомена как се е появила Хаос Магията и каква е нейната история, но вместо това, ще каже само, че преди да се появи ХМ, известния метод бил този на Системите.

Та, какво е магическа система? Магическите системи комбинират практически упражнения, за постигане на промяна, чрез вяра, отношение, идеен модел за вселената (ако не са няколко), морална етика и още няколко по-маловажни неща. Примери за магически системи е *Кабала*, *Уика*-традицията, системата на *Златната Зора* с всичките си градуси, обичай и т.н. и увеличаващия се брой на модернизирани шаманизъм, които се разпространяват в наши дни. Каквито и да са магическите системи, преди да започнете да размахвате жезъла си или да започнете да подскачате наоколо, докато „получите просветление”, трябва да отделите доста време в изучаване на вярванията, свързани с тази система, да я изучите изцяло „прави това и не прави това”, как да говорите с другите магьосници, а в някои екстра-случаи, как да се обличате, ходите и дори дъвчете дъвка. Как ви звучи това? Ами, магията, като много от повечето религиозни послания, е съвсем проста, но в продължителен процес от години се превръща в усложнен и комплексен процес, който няма нищо общо с първоначалната идея и общо взето не вършите никаква магия. Нека се пренесем назад във времето, някъде в палеолита, за да намерим племенен шаман, седящ на камък и виращ се в виденията си, причинени от някоя гъба. Сега се върнете в настоящето, за да откриете „магическа система”, която обхваща „ня-

колко стотин- хиляди” думи, разни диаграми и всичко останало, която най- вероятно ще ви каже, че наркотиците са „в никакъв случай”.

Създаването на Хаос Магията бе някъде около 70-те, по времето, когато пънк- рока се появи на музикалния пазар и Теорията на Хаоса бе започната да се приема на сериозно от учените. Двете имена, свързани с учредяването на Хаос Магията са Пити Карол и Рей Шъруин, макар че на заден фон нашепваха и други, като *Магьосниците от Стоук Невингтън* (SNS), които по- късно се преплетоха със пънк- движението. Някой от ранните творби на Пити Карол за Хаоса, бяха публикувани в Ню Йорк, с подкрепата на Рей Шъруин, където за пръв път бе упоменато създаването на *Илюминатите на Танатерос* (IOT), като магически пакт. Все пак в първоначалните материали на IOT никъде не е спомената думата ХАОС. След това Пити Карол, с неговата *Liber Null* и Рей Шъруин, с неговата „*Книга на Резултатите*”, които разшириха метода на сигил- магията, създаден от Остин Озман Спър, бяха публикувани от Мортън Прес.

Първоначалното развитие на Хаоса беше характеризирано от свободната мрежа на групи, събиращи се с цел изследването за ново течение. С края на Ню Йорк, „децата на Хаоса” започнаха да публикуват резултатите си в страниците на „Лампата на Тот”, списание на Крис Брей. Първите книги за Хаоса бяха обединени на две касети – „*Кейос Концепт*”, в които е наблегнато на основите на Хаос Магията и „*Кейочеймбър*”, научно- фантастична творба, която комбинира елементи от Стар Трек, Майкъл Мууркок и Х. Г. Уелс. След това „Новите Магьосници” на Крис Брей пуснали отново „*Liber Null*”, „*Книга на Резултатите*”, както и две нови книги, „*Психовант*” на Пити Карол и „*Тетърът на Магията*” на Рей Шъруин. Това, плюс статии на IOT, довело още хора до експериментиране с нови подходи. Благодарение на Ралф Тегтмайър, Хаос подхода придобил популярност и в континенталната част на Европа.

Основната идея на Хаос Магията е, че именно това, което е фундаментално за магията е истинското ѝ правене – подобно на секса, без теоризиране и интелектуализация може да се сравни с истинския опит. *Liber Null* представя основата на магическите техники, които могат да бъдат усвоени, за да внесат промяна в обстоятелствата на индивида. *Liber Null* се концентрира върху техники, които показват, че основата на магията е една и съща при всички модели, въпреки различните системи на вяра, догми, символи и т.н. Коя система искате да използвате е напълно ваш избор.

Голямо въздействие в развитието на Хаос Магията оказало творбата на Робърт Уилсън и по- точно Дискордианското Общество, които използвали гръцката богиня на Хаоса, Ерис. Дискордианците били на мнение, че хуморът липсвал в значителни количества от магията, поради което имало тенденция сред окултистите да мислят за себе си, като за „елита” на обществото.

За разлика от разнообразието на магически системи, които са основани на някакво митично минало (като например Атлантида), Хаос Магията вземала свободно образи от научната фантастика, квантовата физика и всичко останало, което се хареса на практикуващите. Хаос Магията е метод, който позволява на магьосника да използва всичко, което сметне за полезно. Важното е резултата, а не начина за постигането му. Тогава следва, че Хаос Магията не е система, а използва системи и окуражава последователите си да развият свои собствени, давайки на магията истински постмодерен облик.

Безсмислено за упоменаване, Хаос Магията започна да придобива „лоша“ репутация. Това се дължи на три фактора: първо, поради „вземи и разбъркай“ похватата за системите; второ, факта, че много хора асоциират думата ХАОС с анархия и много такива синоними; и трето, част от публикациите са определени като „сквернословни, грешни и опасни“.

Средата на 80-те дала начало на втора вълна на Хаоса. 1985 станала свидетел на публикацията на „*Основните Ритуали на Хаоса*“ от автор, под псевдонима „*Паула Пагани*“, което дало информация за ритуали, като „*Кръгът на Хаоса*“. Уви, по това време, раните действия на противниците на Хаоса дали началото на спорове, удари под кръста и дори магически битки. За едните било *Хаос Магия=Много Пари*, а другите се чувствали засегнати. Но съгласно с природата си, Хаоса се разделил и започнал да се разделя и да ре-еволюира по различни начини. Появили се три списания на Хаос Тематика – „*Кейос Интернешънъл*“, „*Нокс*“ и „*Хаос*“.

„*Кейос Интернешънъл*“ се появил на основата на мрежа, специализирана върху идеята за смяна на редакторството за всяко издание. Добра идея, по принцип, създавала практически проблеми, като смяната на адреса, намирането на стари издания и т.н. След пет смени на главния редактор, списанието попаднало под командването на Иън Ред, който е главен редактор до ден днешен.

„*Нокс*“ се появило, някъде из покрайнините на Йоркшир, за да издава смесена информация за Хаос Магия, Левия Път и Телема, което го превърнало в едно от най-добрите списания, публикуващи магически експерименти от различно естество.

„*Хаос*“ встъпил в перспективата на Хаос дебата, предрекло очарованието на хаотизма, а експериментите се превърнали неимоверно в моден съучастник. После продължило, цитирайки голяма част от „магически лидери“, чрез цялата си ескадрила от гръцки циници.

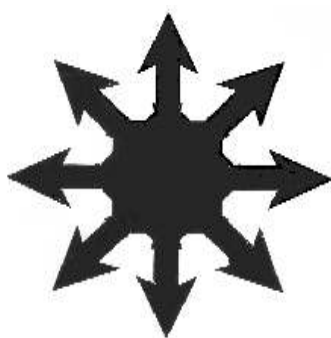
През 1986 била пусната книгата на Джулиън Уайлд, „*Гриморите на Хаоса*“, първата книга на хаос-тематика излязла извън кръга Шъруин/Карол. Въпреки многобройните критики, Уайлд никога не дал обяснение за идеите си или било чуто за него от тогава. Книгата се отличавала радикално от другите методи на Хаоса, като според нея Хаос Магията била сама по себе си „система“. След това се появили касетата „*Хаосферата*“ и книгата „*Апогетън*“, от Алън Тикхил, която била отбелязана като „наръчника на Хаоса“, въпреки че имала малко общо с Хаос Магията. Нито едно от тези три не се понавило на другите хаотисти и тази „трета вълна“ от Хаос затихнала.

До края на '87, една от най-големите хаотистки групи, L.O.O.N., обявили „смъртта“ на Хаос магията.

„*Хаос Магията е мъртва и единствения спор в момента е между лешояди, в това кой ще вземе най-големия кокал.*“

Това било споделено и от Стивън Сенит, редактора на „*Нокс*“. Поглеждайки назад, се оказало, че Хаос Магията си е все още жива и единствено споровете около нея станали отегчителни – стигнали до точката, където обикновения критицизъм дегенерирал до жалки ругатни. Може би някой Хаос Магьосници са се ушашавили и се замислили, след всичко това, за какво беше цялата история. По това време Пити Карол започнал да

реформира ЮТ, „Пакта”, основавайки храмове във Великобритания, Америка и Европа. ЮТ вече се смятал за организация за сериозни Хаос Магьосници. Появил се *Liber Kaos*.

Принципи на Хаос Магията

Докато магическите системи обикновено се основават на някакъв модел на спиритична/психична вселена, като например *Дървото на Живота*, Хаос Магията е основана на няколко съвсем малки принципи, които подчертават разбирането за магия (но са подлежащи на промяна, така че можете да прескочите едно – две, ако желаете).

1. *Избягването на догматизъм.* Хаос Магьосниците се опитват да избегнат попадането в догматизъм (освен ако не е част от временна система на вярване, в която са навлезли). Дискордианците използват „катмас”, като „*Ние, Дискордианците трябва да останем разделени!*” Хаос Магьосниците могат да се чувстват упълномощени да променят ума си, опровергават себе си и т.н. Отделяме прекалено много време, за да докажем, че сме прави. Какво толкова станало, ако грешим?

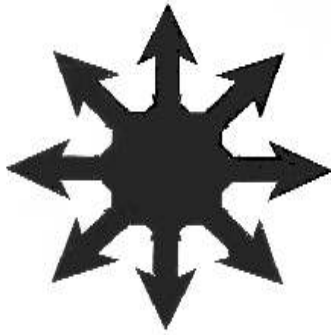
2. *Личният опит е първостепенен.* С други думи, не си мислете, че не ви говоря сериозно, проверете го сами. Магията е пострадала достатъчно от „настолови теоретици”, които прославили митове и остаряла информация, главно поради мързела си. Понякога е полезно да зададете непохватен въпрос, за да видите с какво е чуждото мнение по темата. Но някой биха се впуснали в нещо като словесна диария, преди да признаят, че не знаят нищо по темата. Хаос Магьосниците открили, че веднъж премахнали догми, постоянна система на вярване, отношение към която и да било техника или магия, може да бъде много лесно описана.

3. *Технически Постижения.* Едно от ранните неразбирателства към Хаос Магията беше, че тя дава на практикуващите я карт бланш до каквото искат и така ставала небрежна (или по-лошо, блатиста) за отношението им към тях самите. Ами, не е точно така. Хаос методът винаги е изисквал строго себе-наблюдение и себе-анализ, наблегнали на практика и техниките, които се използват за постигане на волята. Да се научиш да „правиш“ магия изисква развитието на качества и способности и ако смятате да се замесите в тяхната „странност“, защо да не ги използвате до максимум?

4. *Неусловност.* Хаоса предполага, че една от основните задачи на магьосника е да се не се въвлече в условност относно дадени вярвания, понятия и измислици за себе си, обществото и света. Нашето его е плод на нас самите, което се съхранява от убословяването на „какво съм/не съм; какво харесвам/не харесвам“ вярвания, свързани с политика, религия, възрастови предпочитания, свободна воля, раса, култура и общо взето всичко, което дава ясна представа за нас самите, докато скромните опити да се отървем от това ни припомнят, че сме уникални създания.

5. *Разнообразни подходи.* Както бе споменато по-рано, „традиционните“ подходи за магия включват избирането на една единствена система. Хаос перспективата, ако не друго, окуражава разнообразно подхождане към развитието и Хаос Магьосниците са свободни да избират между всякаква магическа система, литературни теми, телевизия, религия, култове, парапсихология и т.н. Това означава, че ако попитате двама Хаос Магьосници какво правят в всеки един момент, трудно бихте открили единодушен отговор. Това затруднява определянето на Хаос Магията за тези, които имат нужда за една система на магия.

6. *Гнозис.* Един от ключовете а магически способности е способността за навлизане в изменено състояние на съзнанието чрез воля. Тук трябва да разграничим „обикновеното съзнание“ от „измененото състояние“, чрез което се местим в различни състояния на съзнанието, като „сънища, наяве“, „автопилот“ (където извършваме действията си, без да ги съзнаваме) и множество нива на внимание, през цялото време. Както и да е, що се отнася до магията, волевото навлизане се разделя на два полюса на „физиологичен гнозис“ – задържащо състояние и стимулиращо състояние. Първият изисква физически-пасивни техники, като медитация, йога, гадаене, подтискане на сетивата, а вторият мантруване, танцуване, емоционална и сексуална възбуда.

Безкрайно Разнообразие, Безкрайни Комбинации

Както казах преди, една от характеристиките на Хаос Магията е разнообразието на системите магия, между които практикуващия прескача, вместо да се придържа към една единствена. Съществуват много системи, които могат да бъдат използвани за Хаос-Магически цели и разбира се, ще обърне внимание на една- две от тях.

НСС

С други думи, Направи Си Сам система на магия, както направи Спеър. създавайки своя собствена система се явява натрупване на опит и дали ще запознаете и друг с тази система или не е напълно ваше решение. От друга страна нови системи за магия са понякога наподобяващи други. По една книга на система е равно на няколко добри идеи. Измислянето на ваше собствено (особено) оригинално решение е по-добре (поне от гледната точка на хаотист) отколкото да правите ритуалите на други хора и да следвате идеите на другите хора. Създавайки нещо ново, ще изградите самоувереността си. Спомням си преди години, правех ритуал и си мислих, „Начертах пентаграмите грешно” и естествено, нищо лошо не се случи (засега!).

Метасистеми

В днешно време има страхотна тенденция за създаване на метасистеми – това е система, в която може да бъде поставено всичко, ще обясня, изчакайте малко. Та виждаме опити за смесване на руните с таро, слагаме всевъзможни неща на *Дървото на Живота* и доста теоризиране (изтрийте ненужното). Няма нищо лошо в това. Може да бъде забавно, особено ако измислите приемливо обяснение за нещо, което е основано на измислица или неясни факти и тогава много хора ще кажат „Ей, това е невероятно”. (Преди няколко години окултен автор издаде версия на Лъвкрафтовия Некрономикон, който изглеждаше добре, но се оказа измислен. Но все пак получи много писма от хора, изпълнили ритуалите и искащи да споделят резултатите си.) Това също така е важно, когато наблюдаваме „вярата” като магически инструмент (ще стигна и до това по-късно).

Лично, обичам да използвам всеразлични магически системи, както сметна за необходимо. Сменял съм системи като НСС, Кабала, Тантра, Ктхулу Митос, Шаманизъм и всичко останало, което съм сметнал за подходящо. Безсмислено е да се задълбавате на една система, за да станете повече или по-малко уверени в нея, а и магьосниците са се уверили, че след като станете компетентен в една система, смяната ѝ с друга става много по-трудно. Ако имате дълъг опит е Еноховата, например, ще имате големи проблеми с изучаването на руническата.

Хаос Наука

Някои Хаос Магьосници използват много научни аналогии/метафори в работата си. Това е приемливо – все пак науката продава колите – ако нещо се представи като „научно“, тогава много хора ще се съгласят с него. Не е необходимо да е твърда наука, псевдо- науката има същия ефект, както броя на книгите на „Ню Ейдж“ твърдят, че кристалите съхраняват енергия „точно както прави компютърен чип“. Не се заяждам (е добре, малко), докато фактора „вяра“ е от значение, тогава можете да използвате и астрология, алхимия, теософия или каквото и да било друго нещо, което изскочи в главата ви, стига да го намирате за полезно. А и това, че използвате „наука“ не значи, че трябва да се държите сериозно през цялото време.

Наивниците на Хаоса

Дискордианците напомниха, че посред дългия лист от дуализъм, който използват окултистите, противоположностите на хумор/сериозност са оставени настрана. Хуморът е важна част от магията. Както Джанет Клиф каза веднъж, ние сме прекалено важни, за да се вземаме на сериозно. Някои от членовете на ИОТ, например, използват смеха като средство за прогонване и разбира се, няма нищо по- ефективно от смеха, което да прогони надутостта и себе- изтъкването, което всеки прави от време на време. ВАЖНО: някои ритуали могат да бъдат глупави, но не и по- малко ефективни от останалите. Магията е забавление – иначе защо да я правим?

Магически Модели

Начинът, по който магията обикновено се понятизира е промяната и смяната на основните парадигми. Преди съвременното ни, практикуващите магия подкрепяли спиритичния модел на магия, чиито основи са съществуват други светове, които са населени от голямо разнообразие на същества – елементали, демони, ангели, богове и богини и т.н. Задачата на магьосника е да развие (наследи) някаква форма на път към другия свят – да знае преките пътища и да има няколко приятеля (или контактува с роднини), когато отиде там. След това трябва осъществят някаква връзка със съществата, които да изпълнят волята им.

До 18 век и възхода на науката, идеята за „магнетизма“ се надигнала в Запада, като първото проявление на енергийния модел на магия. Този модел дава представата за „енергия“, която може да бъде манипулирана чрез различни техники. Появила се и идеята за „врил“ на Булвер Литън, „астралната светлина“ на Елифас Леви, медуиму и ектоплазма, популяризирани теории за прана, чакрите и кундалини и т.н.

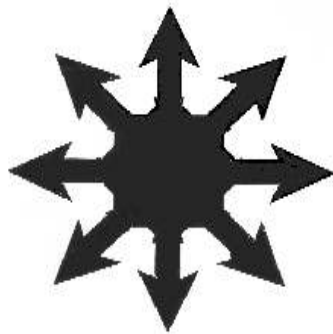
Следващото откритие възникнало с популяризирането на психологията, най- вече, благодарение на Фройд и Юнг. По времето на тази фаза, външните светове се превърнали във вътрешни, демоните се превърнали в подсъзнанието и т.н. Тарото се превърнало от система за гадаене, в система за индивидуална трансформация, също както боговете се превърнали във психологичен символ на архитип.

Следващата парадигма е тази на „Кибернетиката“, ако се приемем, че сме същества на информационно- основана култура. Магията е набор от техники за създаването на неврологична буря в мозъка, която внася микроскопична нестабилност във Вселената, кое-

то в последствие води до промяна, съгласувана с намерението на магьосника. Вижте „Теория на Хаоса” и „Ефекта на Пеперудата” и всичко останало.

Всеки от моделите има свое собствено очарование, със опоненти или привърженици от двете страни. Много окултни книги съдържат елементи от спиритичния, енергийния и психологичния модел. Добре е също така да знаете, че ако някога ви се наложи да обяснявате на скептик магията, психологичния модел ще е най- добрия ви вариант. В наши дни хората, които се определят към спиритичния модел и не принадлежат към някаква форма на паганизъм или окултизъм, си мислят, че имат някаква форма на авторско право над духовете! Ако си имате работа със компютърен маниак, тогава задължително наблегнете на кибер- модела. Учените биха се придържали единствено към нещо „научно”. Добър пример е акупунктурата, която напоследък се обясни със енергийния модел.

Докато някой окултисти се стремят да се придържат към един и същ модел, за Хаос Магьосника е полезно да ги сменя, според ситуацията, като някои модели се обясняват по- лесно от други. Спиритичния модел, като хай- стар, може да се причисли към всеки аспект на магията. Психологичния модел, докато е полезен за поглед върху магията като процес на индивидуално развитие, има проблеми с аспекти като този на племенните шамани, които проклинат западняците, които не вярват в магия и не забелязват кълящия ги шаман пред тях. Ако се ограничите до използването на един модел, тогава рано или късно светът ще ви покаже нещо, което няма да се побере във възприятията ви. Ако прекарвате повече време в защита на модела си, отколкото да го развивате, тогава ще откриете друг начин на неусловност... обадете се в стая 101.

Всички Почести, Дискордиа!

Дискордианското Общество е, в собствените си думи... „племя на философи, теолози, магьосници, учени, художници, клоуни и подобни маниаци, които са замесени с ЕРИС, БОГИНЯТА НА БЕЗПОРЯДЪКА и Нейните дела.” Съществуването на Дискордианското Общество бе начално популяризирано от Робърт Антън Уилсън и Робърт Шеа и тяхната трилогия „Илюминатус!” и също така чрез „Принципи на Дискордиа”, която представя основата на Дискордианската Религия, основана около гръцката богиня Ерис. Ерис е дъщерята на Нокс (Нощта) и съпругата на Хронос. От нея се родили цяла купчина богове – Печал, Забравата, Глад, Болест, Война, Лъжа – все прекрасни деца! Древ-

ните гърци приписвали всяка форма на потиснатост или безпорядък на Нея. С падането на Древните Империи, Ерис изчезнала, макар че се предполага спомагането ѝ в проявлението на първите бюрократи, тройните екземпляри и застрахователните компании. Но все пак не се появила до края на 50-те, когато се явила на двама млади калифорнийци, които по-късно били познати като Омар Рейвънхърст и Малаклипс Младия. (Вижте *“Principia Discordia”* за повече информация – бел. р. - DarkAngel) Ерис ги обявила за „Пазители на Свещеното Као” и им поверила задачата да „кажат на ограниченото човечество, че няма никакви правила, освен ако те сами не си изобретят такива”. След това двамата се провъзгласили за Висши Жреци на собствената си лудост и също така, че са в Дискордианското Общество, каквото и да значело това.

GP: Ерис истинска ли е?

М: Всичко е истина.

GP: Дори и лъжата?

М: Дори и лъжата е истина.

GP: Но как така?

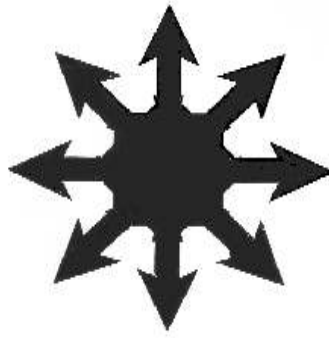
М: Незнам човече. Не го направих аз така.

Оттогава, Ерис е преминала пътя от историческа забележка към мистична мега- звезда, а Дискордианското Общество, ако може да се приеме, че подобно нещо съществува, се разраства от двете страни на Атлантика, облагодетелствани от дискордианската тактика, според която всеки е Папа. Изглежда на някои хора им харесва идеята за религия, основана върху празнуването на безпорядъка и лудостта.

Гръцкият мит, че Ерис изобразява бележитост е безкрайната сапунена опера *„Планината Олимп – Дом на Боговете”*; по-точно епизода с Троянската Война. Изглежда Зевс си направил парти, на което забравил да покани Ерис, заради репутацията ѝ на пакостница. Разгневена от жалкия сноб, Ерис подметнала златна ябълка, на която било написано *„КАЛИСТИ”* („за най-прекрасната”), точно в залата, където се помещавали всички. Три от поканените богини, Адена, Хера и Афродита, провъзгласили, че ябълката принадлежи на нея и започнали да вдигат врява за нея. За да угаси страстите, Зевс и трите да се подчинят на решението на смъртен, а този смъртен бил Парис, синът на Троянския Цар. Зевс пратил и трите при Парис, чрез Хермес, но всяка от богините се опитала да надхитри другите, като се промъкне по-рано и да подкупи Парис (корупцията е навсякъде!).

Адена предложила на Парис победи в битките, Хера му предложила голямо богатство, а Афродита предложила най-красивата жена за негова съпруга. В крайна сметка Афродита взела ябълката, Парис взел Елена, която за нещастие се оказала женена за Миной, крал на Спарта. Благодарение на намесата на Адена и Хера последвала Троянската Война, а останалото, както казват, е позната история.

В наши дни, в едно малко повече хаос-насочено време, Ерис е по-добродушна и съвременните дискордианци я асоциират с цялата интрузия (внедряване) на чудатост в живота, от синхронични до непредполагаемите явления, създаване на проблясъци вдъхновение и всякакви купони. Е, понякога става малко кучка, но кой не го прави?

Дискордианския Отварящ Ритуал

1. Плеснете пет пъти с ръце.

2. Ерисианския Кръст:

*„Светлина в главата ми
Огън в слабините ми
Сила в моята десница
Смях в моето ляво
Любов в сърцето ми.”*

3. Начертайте Спирална Пентаграма (по-долу е обяснено какво е) в четирите посоки и зенита.

4. Обърнати на изток:

„Благословен Апостол Хунг Мунг, Великата Крепост на Китай, Уравновеси глупостта и забравата и ни дарувай с равновесие.”

5. Обърнати на юг:

„Благословен Апостол Ван Ван Мойо, Лекар на Хуу-Дуу и проклятията, дай ни вуду сила и причини безпорядък на враговете ни.”

6. Обърнати на запад:

„Благословен Апостол Сри Сидасти, патрон на еуфоричното преживяване, научи ни на относителните истини и продухай главите ни.”

7. Обърнат на север:

„Благословен Апостол Заратуд, упорит отишелник, въздай ни Ерисианското съмнение и консистенцията на Хаоса.”

8. Надолу:

„Благословен Апостол Малаклипс, Стария Светия на Дискордия, въздай ни просветление и ни защитавай от глупостта.”

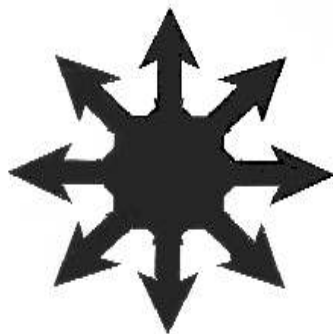
9. Нагоре:

„Велика Богиньо Дискордия, Свещена Майко Ерис, Насладата на Света, Смахът на Космоса, въздай ни живот, любов и свобода и нека проклетата магия подейства.”

10. Кажете:

„Възхвала Ерис, Всички почести на Дискордия!”

Забележка: за значението на спирална пентаграма вижте следващата глава, а за имената на Апостолите вижте *“Principia Discordia”*.

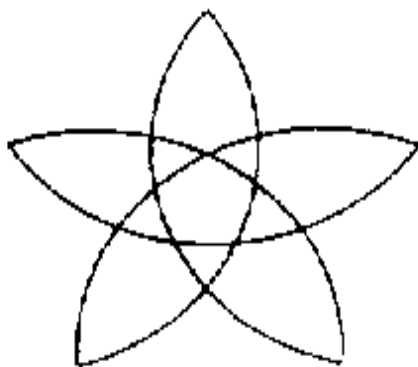
Спирална Пентаграма

Традиционната пентаграма е прекалено твърда геометрична фигура – намирам асоциацията ѝ с прогонването за много подходяща. „Но какво”, помислих си един ден, „ще стане, ако започна да използвам петолъчна звезда, направено от дъги?” Можете да видите резултата след няколко след няколко минути със компас (отнема часове на компютър!). За разлика от традиционната пентаграма, която има формата на пентагон в центъра си, тази имитира венчелистче. И когато я начертая (в началото се визуализира малко трудно), визуализирам как външните венчелистчета се въртят по посока на часовника, а вътрешните обратно на часовника (без каквато и да определена причина защо) и цялата фигура се превръща в триизмерен тунел, въртящ се в безкрайното пространство.

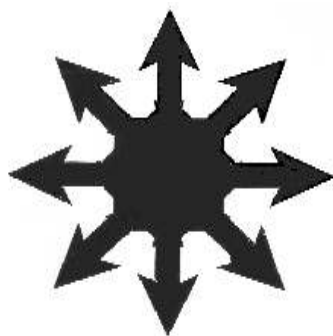
Първият път, когато ги изпробвахме беше е ритуална инвокация на Ерис и изглежда проработиха доста добре. Целта не е да прогонват, а да привличат енергия. Можете също така да ги използвате за астрална проекция (или с хаос-магически думи казано „виртуална магия”), като врата, през която на навлезете. За да ги запечатам, просто визуализирам как посоката на въртене се обръща и как отново стават плоски. Изглежда са подходящи за „фрии стайл” метод, но не и за традиционни системи, като например „Ключът на Соломон”.

С всичките магически ритуали и техники, е важно да се прави разлика между процес и съдържание. Едно от първите съобщения на общоприетия Хаос е, че докато съдържанието зависи от обширно владение, скрития процес, на който са основани ритуалите се разнообразява от прогонващи, който целят да ви поставят в центъра на вашия психокосмос. Прогонващите ритуали също изпълняват ролята на подготвящи за същинската част и навлизането в свят където, НИЩО НЕ Е ВЯРНО И ВСИЧКО Е ПОЗВОЛЕНО.

Ритуали, като Прогонващия на Пентаграмата или ГПР (на ЮТ) комбинират жестове, реч и визуализация с различно съдържание следват един и същ процес – идентификация на четирите посоки и една пета точка, която символизира сливането с духа, хаоса или киа. Подобни ритуали внасят промяна в обстановката на работното място и с трупане на опит, това чувство автоматично се пресъздава, когато е използван някакъв друг ритуал, така че смяната между *всекидневната реалност* и *магическата реалност* е силно изразена.

Спирална Пентаграма

Сигил Магия

Сигилизацията е един от най- простите и ефективни магически методи за постигане на резултати, използван от съвременните магьосници. Веднъж схванали основните принципи и експериментирали с поне един от най- популярните начини за изстрелване на сигил, можете да продължите с форми на сигил магия, които са уникални за вас.

Основния процес по сигилизиране може да бъде разделен на 6 етапа, който ще обясня чрез акронима О.В.С.К.И.З. (S.P.L.I.F.F.)

- S – определяне на намерението
- P – възможни методи?
- L – свързване на намерението с символичен „превозвач“
- I – крайна точка на гнозис/безразлична пустота
- F – изстрелване
- F – забравяне

1. Определяне на намерението

Първата стъпка в процеса е да изясните какво искате и да го изразите ясно магически – колкото е възможно по-точно. Неясно намерение обикновено дават неясни резултати, а колкото по-ясно е изразено „изявлението на волята“, толкова по-ясни резултати ще получите. Веднъж един мой познат направи сигил, за да се прояви като любовник и даде и даде много прецизен модел на това как трябва да изглежда въпросното проявление. Желанието ѝ се прояви точно така, както искаше и тя откри прекалено късно да вмъкне „интелигентност“ в описанието, което я превърна в доста отегчителен човек.

2. Възможни методи

Обикновено, сигилите са отличен метод за постигане на точни резултати в кратък период от време, което ги прави чудесни за лекуване, манипулация на навиците, вдъхновение, контрол над сънищата и всичко подобно. Счита се за полезно, ако позволите на намерението само да се прояви. Има стандартен магически пример за работа с пари: някой прави магия за пари и чака *мултивселената* да му предостави парите. През следващите месеци той напредва финансово, след като е получил компенсации за внезапната смърт на роднина и подобно. Ако е бил осигурил друг начин, като например писането на книга (ха-ха), молба за нова работа или лотария, сигурно е щял да избегне първия вариант. Това е начина по който магията много често действа и показвам, че мултивселената, ако не друго, има гадно чувство за хумор.

3. Свързване на намерението с символичен „превозвач“

Веднъж решили какво ще е намерението ви, то може да бъде превърнато в символичен аналог или код или нещо подобно – това е сигнал, чрез който да фокусирате вниманието си, без да го асоциирате с желанието. Най-често използваните техники са:

- Монограма (запишете намерението си, зачертайте повтарящите се букви и от тях направете някакъв символ);
- Мантра (запишете намерението си, премахнете повтарящите се букви и го изречете);

Като добавка към горното може да използвате и мирис, вкус, цветове, език на тялото и жестикулиране с ръцете.

4. Крайна точка на гнозис/безразлична пустота

Сигилите могат да бъдат проектирани към мултивселената чрез състояние на *гнозис*, обикновено, но не задължително чрез някаква форма на ритуал. Популярните методи за достигане на *гнозис* включват въртене, монотонно пеене, танцуване, визуализация, претоварване на сетивата, подтискане на сетивата или сексуална възбуда. Другото екзалтирано състояние е това на *безразлична пустота* и е „не точно отегчено състояние“. Пример за това е драскането на сигили, докато слушате страшно отегчителен разговор, но на който правите записки.

5. Изстрелване

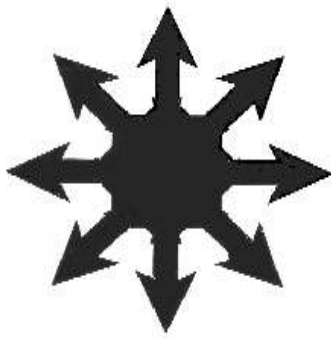
С две думи, това е проекцията на сигила в *празнотата* или *мултивселената* във върховото ниво на гнозис. Примери за това са оргазма, достигане на точката на силно замайване от хипервентилация или да ви зададат въпрос относно скучния разговор, който слушате.

6. Забравяне

Веднъж изстреляли сигила, вие трябва да забравите първичното намерение и да оставите *ефекта на пеперудата* или каквото е там да се прояви. Забравянето на това, което току що сте направили често е най-трудното от цялата процедура. Не е чак толкова лошо, ако намерението ви е нещо, което не е от голямо значение за вас (като за начало дори е се препоръчва), но е по-трудно да забравите за нещо, което силно желаете да се случи. Докато не се сещата за намерението, не бива да ви интересува много-много.

Всепоменящият се хаос, който представляват желанията, копнежите, страховете, фантазиите ви и т.н., блъскащи се в главата ви, могат да бъдат оприличени с градина, в която непокорно прерастват цветя, треви, плевели и всичко останало. Сигилизирането може да бъде оприличено с подреждането на тази градина. Изолирате едно растение (т.е. вашето намерение), отделяте го от другите, храните го, поливате го и го плевите, докато не се отличи от останалите и се забелязва на общия пейзаж, когато изведнъж ви доскучава и се прибирате да гледате телевизия. Трикът е в това, следващия път, когато погледнете към градината да не забелязвате това растение. Ако намерението ви се заплете с другите неща в главата ви, вие забравяте за първоначалния му вид, в който сте го изстреляли и така увеличавате вероятността то да се прояви.

Друго полезно отношение към работата със сигили е, че веднъж изстреляли го към *мултивселената* (която, подобно на Дядо Коледа, винаги получава съобщението), сте сигурни, че ще манифестира и не му отделяте прекалено голямо значение. Резултатът често се проявява, когато намерението премине в латентно състояние – тоест, забравили сте за него. Това е същото, като да се опитвате да се качите на стоп по неоживен път посред нощ. Били сте там с часове, завалял е дъжд и по някакъв странен начин сте сигурни, че няма да се появи никой, който да ви спре, но все пак продължавате да чакате. Какво по дяволите, а? След пет минути се появява някой с Порше, който ви пита докъде искате да ви закара. Невероятно, нали? О магията със сигили често действа по този начин.

Вяра – Ключ към Магията

Един от аспектите на Хаос Магията, който изглежда притеснява някои хора е, че Хаос Магьосниците (или хаотистите, ако предпочитате) са заинтересувани върху работа с образи, избрани от не- исторически източник, като Ктхулу Митоса на Лъвкрафт, изобразяването на „Каменното Страховито Шоу” върху *Дървото на Живота*, препускането през астралната празнина с вертолет и осъществяването на комуникация с богове, който дори не са били измислени преди пет минути.

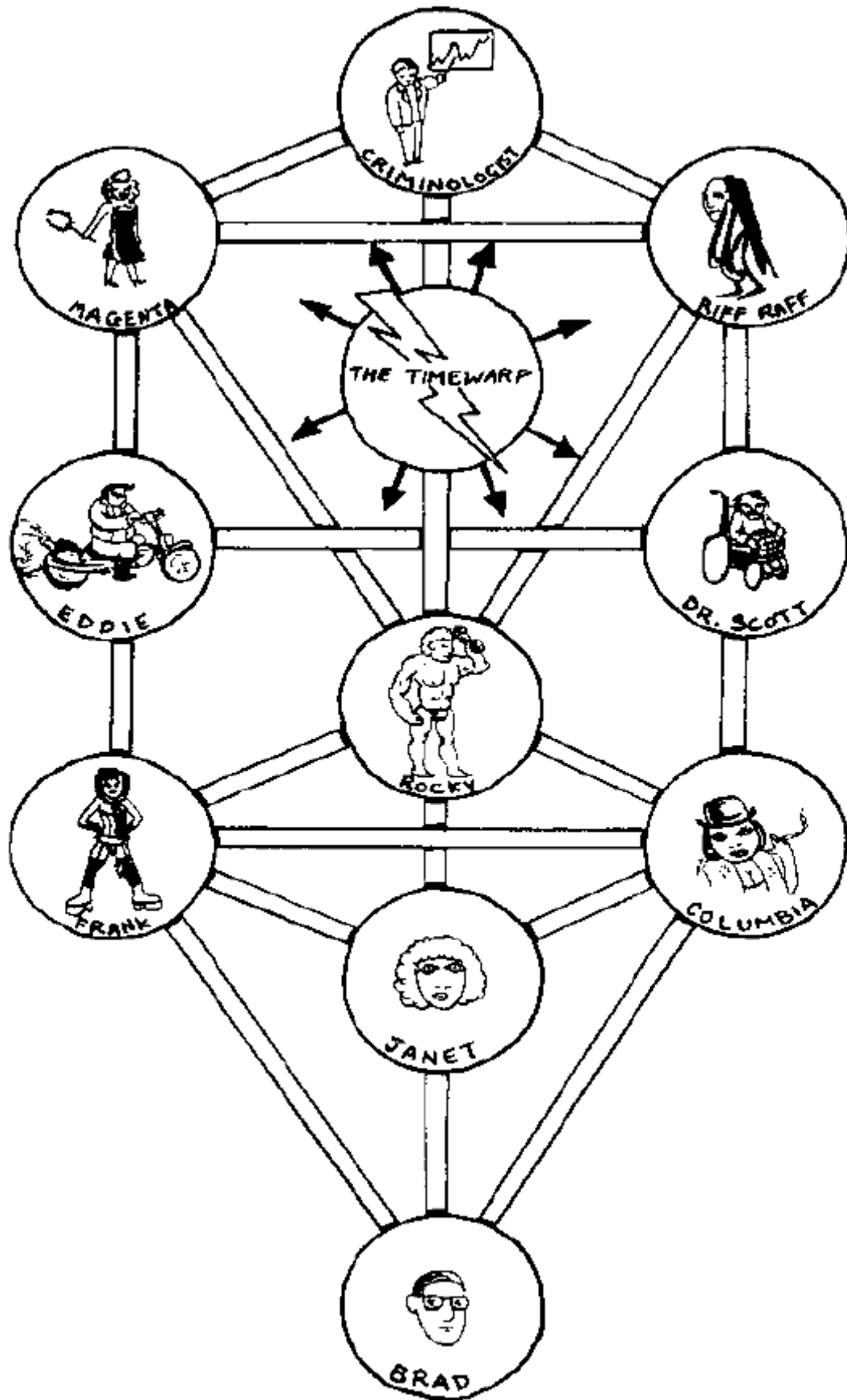
Може би се досетихте защо, използването на подобен метод учудва поне един- двама някъде. Въпреки всичко, не е ли Ктхулу Митос създаден от Лъвкрафт? Ами традициите? Възможно ли е да се прави магия с нещо, което няма никаква историческа или митологична връзка?

В миналото подобни въпроси са се задавали при работа с подобни измислени същества, но в тази секция ще направим точно обратното.

Първото, на което ще се спре е, че магията изисква система на вяра, върху която да работи. Системата е символичната и лингвистичната основа, върху която магьосниците се учат да интерпретират и могат да разграничат всичко от традиционната *Кабала* до *Ню Ейдж* (чух, че било доста популярно в наши дни). Без значение е коя система използвате, дотогава, докато ви е от полза. Прочетете го отново, важно е! Напоследък много магьосници започнаха да създават свои собствени системи, които са полезни за тях, но за другите е малко трудно да се схване. Добър пример за това е „*Азбука на Желанието*” на Остин Озман Спър.

Ключът към магическия успех е разнообразието от вярвания. Ако искате да изпробвате нещо и можете да го свържете с правдоподобна история как/защо работи, тогава е много вероятно в действителност да постигнете някаква форма на успех. Псевдонауката или кабалистични нечленоразделни звуци (или и двете), не е от толкова голямо значение кое сте избрали, стига го използвате като система.

Може да експериментирате с това чрез техниката за смяна на системата на вярване (*метапрограмиране*, с други думи). Ето един пример с чакрите. Обикновено се знае, че имаме седем такива. Добре, медитирайте върху чакрите си, вбийте символизма в главата си и ето, *престо!* имате седем чакри. Сега ги сменете с петте сефирота от „*Средната Колона*” като енергийни центрове на тялото ви и ще получите абсолютно същия резултат. Схванахте ли идеята?

Всяка система на вярване може да бъде използвана за магия, стига да можете да вложите вяра в нея. Като погледна назад, към моите ранни магически експерименти, за мен беше важно да вярвам силно в това, че магическата система, която използвам е стара, основана на традиция и т.н. Системата може да бъде използвана като матрица от информация, в която можем да вмъкваме емоционална енергия – правим същото, когато гледаме филм и сме толкова ентузиазирани от него, че за момент то се превръща в реалност за нас и invoкира подходящи емоции. Много от това, което виждаме на екрана е митични образи и ситуации, украсени за модерния вкус и е хубаво да споменем за „*Стар Трек*”.

Повечето хора са запознати със света на „*Стар Трек*”, отколкото с някоя религия. Навярно, повечето хора ще ви кажат кой е Г-н Спок, отколкото да ви кажат кой е Лъг. Голяма част от основата на „*Стар Трек*” е фантастика, но има и няколко допирателни точки с всекидневния ни живот. Филмът е модернизирани митичен образ на нашата психология. Главните герои притежават специфични качества – Спок притежава логика, Сулу има военна фигура, Кърк е арбитър, винаги търсещ решение на конфликтите по мирен начин. Навлизайки в атмосферата на „*Стар Трек*”, ние намираме още по-голяма изтънченост. Виждаме законите и правилата ѝ. Та гледаме телевизия и навлизаме, като наблюдатели, в разкриващо се митично събитие. Можем да усилим този начин на възприятие чрез ролева игра.

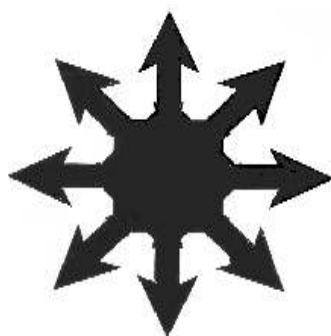
Финалното доказателство на всичко това е, че веднъж един от колегите ми трябваше да премине през един изпит и се чудеше коя бог-форма да invoкира, за да го издържи. Меркурий? Хермес? И изведнъж се сети – най-силната митична фигура, която може да се справя с компютри бе Спок! И той продължи с invoкацията му, крачейки насам-натам, казвайки „*Никога няма да разбере хората*” докато не се обсеби. И накрая мина теста със пълно шест!

Сега, нека се върнем на Ктхулу Митос. Според Лъвкрафт страхът, по-точно страхът от непознатото, е най-силната емоция, привързана към *Великите Древни*. Причината, поради която намирам работата с Митоса за приятна е, че Древните са *извън* повечето митологии, не приличат на Гигантите от норвежките митове, Титаните от гръцката митология или нещо подобно, което се счита за прекалено хаотично, за да се радва на боговете от подредената вселена. Природата на Древните на сенчести създания, които могат да бъдат само частично изучени, е уникална по рода си – те не могат да бъдат асимилирани и свързани с каквато и да било ортодоксална система на магия и намирам достатъчно забавление в изнамирането на начини, които да спомогнат работата с тях. Великите Древни имат прекалено „примитивна” природа, която предоставя емоционален буфер за магическо изучаване. Също така искам да вмъкна, че съм получил доста интересни резултати при работата си с една от книгите на Люис, „*Нарния*”.

Интригуващото в метапрограмирането е това, че можете да приспособите някаква система за сравнително кратък период. При практикуването на ритуална магия е добре да имате наум, независимо какво мислите за божествата и архитипа за рефлектност на вашата същност или каквото и да било, да се държите все едно те са ИСТИНСКИ. Така, в Ктхулу Митос и ритуалите, нищо не може да ви накара да работите по-добре от това да мислите ю, че ако сгрешите нещо, Ктхулу ще ви размаже като хлебарка. Разбира се, след изпълнение на ритуала не е нужно да *вярвате* в Ктхулу, но точно в момента някаква мазна ръка се подава от прозореца ми... не!..... НЕ!.... ахъм, извинявайте за това. Подобна на тази идея е *прекрътяването на липсата на вяра* също може да бъде полез-

но и използваемо. За да направите това, вземете една книга, която развива идея, която намирате за *чиста измислица* (всеки магьосник си има неговия любим автор на *измислици*) и се опитайте да усетите съобщението на автора, без да вземате пристрастност към вътрешния си глас, четейки го. Едно от най-трудните *прекратявания* за новака магьосник е преодоляването на заядливото съмнение, че *всичко това не работи*. Вместо часове, прекарани в разговори и четене на огромните томове от Кроули и учениците му, заядливото прекратяване също може да бъде чуто и единствения начин да бъде отстранено е чрез опита – действие, което ви показва, че МАГИЯТА ДЕЙСТВА е по-добро от хиляди аргумента.

Та заключението ми е, че интензивността на вярванията е ключа, който позволява на магическите системи да бъдат използвани, независимо дали са основани на историческа традиция (които са доста често пренаписвани, нека бъдем честни), езотерична традиция (която се е развивала през годините) или основана на *измислица*. Вашата способност да бъдете емоционално насочени и използването на емоциите за волята ви е важно. Ако работи – направете го.

Основни Упражнения

Тези упражнения са съставени от многообразни източници и сигурно имат малка прищност към себе си, въпреки че изпробването им си струва усилията. Един мой познат започна своя набег към Хаос Магията, като вярваше, че е *прероден християнин*. Той все още е *прероден християнин*, но е много по-щастлив.

1. Когато постигнете какъвто и да било магически резултат (дори провал) винаги мислете за няколко възможни начина, по които можете да си го обясните. Това трябва да включва поне следните три типа:

- обяснение според магическата терминология на модела, който използвате в момента;
- строг материализъм;
- нещо, наистина глупаво;

2. Когато сте опитали смяната на вярата за някакъв период от време, опитайте се да съзерцаете два, които са взаимно изключващи се, като например християнство/тантра, ислям/радикален феминизъм, Ню Ейдж Келтик обновление/Марксизъм.

3. Четете списания, към които нямата никакъв интерес, специално тези, написани от ентузиастични- аматьори. Също така четете публикации с различни гледни точки в бързия успех, като например Плейбой/Спееър Риб или Андреа Дуоркин/Маркиз дьо Сад.

4. Не поставяйте живи жаби в устата си.

5. Всеки останал човек в света е Буда, но не и вие. И всички чакат и вие да станете такъв, затова ставайте от леглото и побързайте. (*Будалъка* е специално проявен във всички хора, на които отделяте специално внимание да ги отбегнете на улицата.)

6. Опитайте се да бъдете логично грешни – направете смело изказване и когато някой открие празнина в аргументите ви, признайте грешката си, изобилно, ако е нужно. Можете да грешите за времето, деня от седмицата, всяко изявено политическо изказване и т.н.

7. Богове и Гурута. Обсебването от същества (богове, духове, наркотици и подобни) ви позволява да вършите неща, които нормално не бихте направили. Та до някакъв обхват, същото е и като имате гуру. Такива фигури предоставят увереността, че можете да ходите по въже, без да паднете; да си играете в дълбоката част на басейните, без да се удавите; да се размотавате, носейки оранжева роба или да свирите с тромбон в оживен офис- център. Здравият разум е по- скоро *някъде там*, отколкото да стои в главата ви. Повечето хора твърдят, че са луди, сравнени с останалите около тях (подобно на това, повечето хора ще потвърдят, че са глупави, а малко биха признали, че точно в момента са в средата на сексуална фантазия – защо?). Хаос Магията позволява на мислите ви да излязат на разходка за малко. Противоположно на това, което е в книгите, магията е като улица (водосточен канал, ако предпочитате). Погледнете към зиг- зак наподобяващия път на мошениците, изявен от Кроули, Каглиосто, Симон Магът и останалите. Научете се да жонглирате, мимикирате, да вадите зайци от шапките. В космоса никой не може да чуе смеха ви, но Хаоса не е нищо повече от смеещо се вещество. Ако искате да видите истинска магия – гледайте филм. Харпо може да взриви ръкавица и да изцеди сок от нея. Как, по дяволите, го прави?

8. *Привличащите Хаос Случайно* са добра цел, зад чиито задник да се мъкнете постоянно. Очевидно имат някаква способност да привличат Хаос, но в повечето случаи си нямат и ни най- малко представа за това или са леко запознати със *случайните* неща, които се случват около тях. Изучете ги внимателно и има вероятност да научите един- два трика.

9. Неусловността, както споменах по- рано, позволява смяната на магическите системи и постигането на задоволителни резултати. Това все пак не е, по някакъв начин, означаващо, че смяната на системите е лесна. Някои нива на нашата становище/вяра- структура необикновено гъвкави за съзнателна смяна. Дори някои структури са способни да *устоят* на промяната, оставайки илюзорни и/или невидими за съзнателното внимание и трябва да бъдат завлечени и подритвани до болезнената светлина на себе- откровението.

Ако използвам аналогията на вярата, като структура (нещо като вътрешен град), около чиито стени духа вятъра на Киа, тогава продължителния процес на неусловност може да бъде оприличен с ронейки основата, подхранван от източник на мощна форма на гнозис, като сексуално екстази или еликсира на Алберт Хофман. Неусловността е продължителен процес – дори и да откриете, че сте отстранили някаква форма на ограничения (в Тантра това е познато като „клеша- размазване”), може да забележите придобиването на нови такива, обикновено подсъзнателни. Много често системите са *загнездени* една в друга и могат да са пуснали корени в силно образуващо преживяване. Тимъти Лиърли нарича този процес *Внушена Възприемчивост*, където внушението образува основна реакция спрямо опита и създава параметрите, в които всяко субективно изучаване заема място. Неговият подход може да бъде включен в процеса по неусловност.

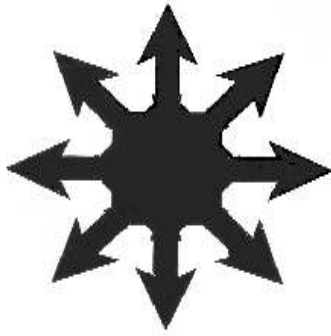
Не забравяйте, че процеса по неусловност не е мисловен. Относително лесно е да *приемете умствено* някои системи на вярвания, които по-рано сте отхвърляли. Изисква се повече гъвкавост да предприемете действия от новата си позиция и да рискувате с емоционален катаклизъм, който може да се появи в последствие. За пример, един млад магьосник от моите познати изучаваше своята сексуалност и реши да се фокусира около непривързност/страх към хомоеротоцизма. Той откри, че може да възприеме мисловно своите потискани привличания към други мъже и по този начин се помислил за ограничен. След това имаше няколко хомосексуални контакта, които според неговите думи, не му доставили никакво физическо удоволствие, а вместо това подхранило идеята му, че бил ограничил себе си. Неусловността е много рядко лесна. Често хора, които са преживели *илюминация* съобщават, че всичките им стари репресивни (ограничаващи) структури са изчезнали. Съборете сграда в града на самоличността и тя ще се издигне отново, понякога в различна форма. Един от ефектите на емоционалния гнозис е раздробяването на слоевете на системите на вярване, но освен ако е изпълнена предстоящата работа, разслояването е временно.

Също така трябва и да наблегнете на ефекта, който този процес може да постигне при други – прегледайте „*Човека със Заровете*” („*The Dice Man*”) на Люк Райнхарт като интересен и инструктиращ подход към неусловност. Егото, себе-регулираща се структура, която съхранява идеята за уникалност на индивида, не е присъщо към процеса на пригодяване към опита. Една от *фините защити* е промъкващото се подозрение, че сте по-добри от който и да било друг (което бързо може да прерасне в мания). В някой общности, това е известно под името *Магуситис* и е доста познато на тези, които са се обявили за Върховни Магове, Уика-Кралици, въплъщение на богини или Спиритични Господари. Ако започнете да определяте всички останали, като *стадо*, тогава е по-добре да прегледате накъде сте се отправили. Аз разчитам на помощта на съпричастие и способността да се разбирам с другите хора, отколкото ограничението да бъдете усамотени и мечтата на Разкалников за слуги. Докато си спомняме за думите на Хасан Първи Сабах „*Нищо е вярно, Всичко е позволено!*”, следвайки напълно тази предпоставка е възможно да се въведем в конфликт с индивиди и власти, които имат фиксирана идея за това, което не е позволено. По този начин, въпреки цялата романтиката, Хаос Магьосниците рядко са напълно лишени от всякакъв морал. Една от основните аксиоми в магическата философия е, че морала се поражда отвътре, веднъж узнали разликата между това, в което сте се научили да вярвате и това, в което смятате да вярвате.

Някои отлични сведения за процеса по неусловност могат да бъдат намерение в *Liber Null* от Пити Карол, *Magick* от Алистър Кроули и Тантра от пакта на AMOOKOS.

10. ВОДЕНЕТО НА ДНЕВНИК, въпреки очарованието, че Хаос Магията е спонтанна, правете-каквото-си-искате, размажете-сефирота и освободете демоните си, смята се за добра идея да се води магически дневник, като основно задължение. По този начин записвате прогреса си, провалите си, експерименти и прозрения. Ако след тежък ритуал имате някакъв момент на прозрение и не го запишете, най-вероятно ще го забравите и *перлата знание* ще бъде изгубена завинаги. Дори и повече, записвайки действията си, след време ще откриете неща, които не са изскочили в съзнанието ви по-рано. Също така това е един от малкото случаи в който не трябва да налагате цензора на мислите си, въпреки че имената на други участници може да бъдат закодирани, за да се защити поверителността им.

Заклучение

Тази книга беше опит за представяне на някои от основните идеи на Хаос Магията. Важно е да помните, че това са моите идеи относно всичко – подчинение на опита ми и хаотичния път, който извървах през странния път на магията. **НЯМА** точно определени книги за Хаос подхода. Хаос Магията е собствен път на развитие, а не следването на нечий друг такъв (а това как се развивате зависи единствено от вас).

Накъде отива Хаос Магията? Няма никаква видим и обособен път, че *отива на някъде* – никакво златно правило за блаженство на илюминация или непроменен резултат е базиран към подхода. Критиците на хаотисткия подход изтъкват метод за *игра с магията* – опитване на различни видове сладолед. Някой участници изпробват различни техники и ритуали без по- дълбоко разбиране, как тези експерименти добиват смисъл. Поради факта, че няма точно определен път, някои може да си помислят, че въобще няма никакъв път, но това отново е индивидуално решение.

Зависи изцяло от нас самите, как и каква асоциация ще направим. Терминът *Гнозис* също така означава „*знание за сърцето*” – може да се придобие само от собствения опит . Хаос магията е всеобхващащ път към гнозис, който окуражава всеки индивид да стане отговорен за собственото си развитие – какво правите и как го интерпретирате чрез собствения си опит. Често пъти съм бил *питан* „*Какво трябва да направя за да бъда Хаос Магьосник?*”. Всъщност, няма точен отговор на този въпрос. Примерно, може да използвате метода на Кабала за десет години и все пак да сте Хаос Магьосник – ако искате. А и не бъркайте мнението с догмата, но това все пак е моето мнение.

Възхвала Ерис!

Фил Хайн, Март 1992.

ЗАБЕЛЕЖКА ПО ПРЕВОДА

Първите 3 глави са доста сходни със „МАГИЯ ЛИ Е ХАОСЪТ © Фил Хайн” от „Сгъстен Хаос”. Все пак се намира някоя друга разлика. Това е превод по он-лайн издание. Печатно не съществува. Можете да намерите английския оригинал на страницата на Фил Хайн. InChaos!